

museet i perioden 1954-1959 i overensstemmelse med den udarbejdede plan har gennemført undersøgelser i Grønland på følgende 4 felter:

- 1) Eskimoarkæologi.
- 2) Etnologi.
- 3) Nordboarkæologi.
- 4) Opmåling af kolonitidens gamle bygninger.

De nævnte undersøgelser har nået en naturlig afslutning på det sidstnævnte felt: Opmåling af kolonitidens ældre bygninger. Med hensyn til det etnologiske arbejde har nationalmuseet oplyst, at dette arbejde formentlig kan afsluttes i Vestgrønland inden for en overskuelig årrække. For så vidt angår udforskningen af grønlændernes forhistorie, er det fra museets side udtalt, at det her drejer sig om et felt, hvor ingen afgrænsning kan angives for forskningen i fremtiden; tværtimod er der her tale om et område, hvor der i løbet af de senere år har vist sig nye og væsentlige problemer, som må forventes at kunne løses gennem fortsatte udgravninger.

Nationalmuseet angiver følgende hovedopgaver i Grønland, som det må betragtes som mest ønskeligt at få løst i en kommende periode:

Eskimoisk arkæologi og etnologi.

De arkæologiske undersøgelser ønskes fortsat af etnografisk samling i delvis samarbejde med nationalmuseets naturvidenskabelige afdeling.

a. Den systematiske kortlægning af den forhistoriske bebyggelse ønskes fortsat i de år, hvor ikke løsningen af mere påtrængende opgaver står i forgrunden. Dette arbejde vil dog strække sig over en længere årrække, da berejningerne med dette formål må kombineres med adskillige prøvegravninger for at klarlægge dateringsproblemerne.

b. Vestkystens nordligste områder (Umanak og Upernavik distrikterne) er kun ufuldstændigt undersøgt (Neo-eskimoiske bopladser omkring Upernavik 1929; Umanaks sydligste del 1953). Området er af særlig interesse på grund af bevaringsmulighederne for organisk materiale selv fra de tidligste perioder af bebyggelsen.

c. I Thule distrikt, hvor omfangsrige udgravninger af neo-eskimoiske bopladser er gennemført, har man et yderst beskedent kendskab til de ældre (palæo-eskimoiske) kulturer, et forhold, der er særlig beklageligt i betragtning af, at området må betragtes som indfaldsporten til Vestgrønland. En rekognoscering efter spor af disse ældre kulturer vil være meget ønskelig.

d. Godthåb distriktets forhistoriske eskimoiske bebyggelse er kortlagt ved berejninger i 1952 og 1958, hvorunder også prøvegravninger gennemførtes. Området har derved vist sig særlig egnet for en mere dybtgående bebyggelseshistorisk undersøgelse, som tænkes gennemført ved et kombineret arkæologisk-naturvidenskabeligt arbejde. En særdeles rig kystboplads fra Sarqaq-kulturen ved Itivnera med bevarede bensager under dækkende tørvelag (prøvegravet 1958) vil blive udgangspunktet for undersøgelsen af den tidligste eskimoiske bebyggelse, i sammenhæng med gravninger i indlandets huler, ligesom en nær Itivnera beliggende nordbotomt agtes inddraget i undersøgelsen, fortrinsvis med henblik på pollen-analytiske undersøgelser indledt i området af dr. Johs. Iversen i 1932 og 1937.

e. I Østgrønland er gravninger i særlig grad nødvendige i to områder: Angmagssalik og Scoresbysund. I Angmagssalik distriktet blev i 1931-32 udgravninger foretaget på de neo-eskimoiske bopladser, men spor af tidligere kulturer viser tydeligt, at fornyede undersøgelser nu vil være nødvendige for at give et fuldstændigt billede af Angmagssalik-eskimoernes forhistorie. Det store fjordkompleks Scoresbysund har aldrig været genstand for arkæologiske undersøgelser, trods det i kraft af sin geografiske beliggenhed må forventes at ville bringe opklaringen på adskillige problemer i forbindelse med østkystens tidligere bebyggelse.

De etnologiske undersøgelser må også påregnes at skulle udvides til østgrønlænderne. Trods det relativt omfattende kendskab til disse folks etnografi vil det være